

stændig entig i, og jeg er den høitærede Minister taknemlig for, at han har bragt det frem, det er let nok for os her i Thinget, som f. Ex. for mig, at komme med Forslag og Duffer, men vi maa være i høj Grad taknemlige for, at de, der have Ansvar, ogsaa bringe Sagen frem til Gjennemførelse.

Svade: Naar jeg har tilladt mig at bede om Ordet i denne Sag, antager jeg ikke, at man forundrer sig derover paa Grund af, at jeg repræsenterer de Sag, som her omhandles. Jeg veed vel, at ved det, jeg siger, ville Mange have den Fornemmelse, den Tanke, at mine Ord ere paa-virkede af et særligt, specielt, Synspunkt og, mere eller mindre bevidst, af egne Interesser. Jeg tror derfor at gjøre Ret i at lægge min Stilling til dette Lovforslag klart for Dagen ved at meddele, at i mit Bryggeri tilvirkes kun overgjæret *Øl*, der ikke kommer ind under Beskatningen. Jeg er altsaa paa det Punkt uberørt af Lovforslaget. Skulde jeg ønske Noget, skulde det nærmest være Beskatning af bayersk *Øl*, da den i alt Fald ikke vil formyndste Affætningen af mit *Øl*. Min Brænderidrift er en af de større her i Landet og hører til de 12, som producere Halvdelen af den hele Spiritus tilvirkning her i Landet. Dersom det forholder sig saaledes — og det vil vise sig — som den høitærede Minister fremhævede ved Lovforslagets Fremsettelse, at man kan paaregne, at Halvdelen af Spiritusfabrikationen falder bort, synes jeg, at der kunde være nogen Grund for mig til at haabe paa at blive blandt dem, der overleve den Udryddelses-kamp, der nødvendigvis maa komme; og naar man er kommen paa den anden Side af den Kamp, mener jeg, at der maatte vil være Udsigt til en forholdsvis bedre Fortjeneste, saa at jeg i Dieblirket med stor Ro kan se paa, om dette Lovforslag vedtages, som det foreligger. Det kom mig ikke desto mindre noget overraskende at se, at man $2\frac{1}{2}$ Aar efter en indgribende Forandring i Brænderibrændingen — som medførte betydelige Udgifter for adskillige Fabrikker, der maatte slaa over paa Gjærfabrikationen — allerede nu efter et saa kort Tidsrum's Forløb vil rokke ved den Grundvold, hvorpaa denne Industri endnu ikke er kommen til Ro. Det maa nemlig ikke overses, at dersom dette Lovforslag føres igjennem, vil en hel Del af de Gjærfabrikker, der ere anlagte, næppe kunne fortsættes i det Omfang, som man har beregnet, thi Gjærfabrikationen staar i et vist bestemt Forhold til den Spiritusmængde, der tilvirkes. Det forekommer mig at være temmelig uheldig for Landets

Industri, for de næringsdrivende Borgere, at de faae en Fornemmelse af, at de bo paa en Vulkan eller ho i et Land, hvor deres Be og Vel ved et Pennestrog er udsat for Tilintetgjørelse, og dette passer temmelig godt paa Brænderidriften for Dieblirket. Det er ikke ualmindeligt, at der sælges større eller mindre Partier paa Marslevering. Sæt nu, at en saadan Handel har fundet Sted — den Art Handel har ganske vist ofte fundet Sted, i hvilket Omfang kan jeg ikke sige, men selv har jeg tidt gjort den Slags Handel, medens jeg i Aar ganske vist er fri, saa at min Stilling ogsaa i den Henseende er klar, tidligere har jeg derimod solgt baade 100—200,000 Potter paa Mars Levering — Resultatet vil da, hvis Forslaget bliver Lov med denne Bestemmelse, meget let kunne blive et Tab for Sælgeren paa 40—80,000 Kr. Det synes dog lidt voldsomt, at tage fat paa en saadan Maade; men der staar jo i Forslaget, at Loven træder strax i Kraft. Den Dag, Loven træder i Kraft, blive altsaa de Folk, der i Tillid til, at man ikke saaledes hvert andet eller tredje Aar forandrer Lovene, have troet at kunne arbejde sikkert, i høj Grad forulempede. Jeg tror ikke, at det er noget heldigt Princip. Det synes at være et Princip, at Tilberedelsen af Love holdes i høj Grad hemmelig, indtil de ligge her paa Bordet. Jeg har ikke kunnet faae Noget at vide om dette Lovforslag før den Dag, det blev forelagt. Maaste kunde dette have sin Betydning, dersom Lovforslagets Fremkomst holdtes absolut hemmelig for alle Mennesker, men se, det har den ikke været. Jeg har nemlig Grund til at formode, at i det Mindste 2 af mine Kolleger vare underrettede om denne Sag, i det Mindste 1 Maaned før end jeg var vidende derom. Det kan man nu ikke forundre sig over, thi saa godt som Intet i Verden kan jo nu faae Lov til at blive en Hemmelighed, og hvorledes skulde saa Udarbejdelsen af et helt Lovforslag kunne blive det? Jeg vilde sætte overordentlig stor Pris paa, hvis den høitærede Minister vilde lade falde et Ord om, at man ikke vilde gribe saa voldsomt ind i bestaaende Næringsbrug uden et tilstrækkelig langt Barsel. Efter disse saa Bemærkninger om Lovforslagets Fremkomst skal jeg strax sige,

Rettelse.

Sp. 78 sidste L.: „Transport“ læs: „Import“